

ЛЕАНІДА

Хто па вуліцы ідзе,
Нам усмешкі раздае,
У сукенцы у пунсавай пад карыду?
Хто... упэўнены, што ўсе,
Ейнай дзівяцца красе?
Стан свой з гонарам нясе
Леаніда.

ПРЫПЕЎ:

Леаніда, ганарыстая дзяўчына,
Ды ўсміхаецца ўсім шчыра без прычыны.
Хоць, паверце, у загадкавай дзяўчыны
Пасміхацца ўсім дзесяткі ёсць прычын.

І ніколі вам яна
Не прызнаецца сама,
Што прычына ўся ў каханні менавіта,
Што мінула ўжо зіма,
Што ў душы яе вясна,
Што шчаслівая яна,
Леаніда.

ПРЫПЕЎ.

Нехта кіне ёй папрок,
Што, маўляў, зацвёрды крок...
І таму можа пакрыўдзіцца Планіда.
А яна сабе ідзе,
Толькі ўсмешкі раздае...
Закаханыя ўсе хлопцы
Ў Леаніду!

ПРЫПЕЎ.